

Sluga Božji o. Pelbárt Ladislav Lukács

Lukács Pelbárt
(1916-1948)

Sedmorica mučenika – slugu Božjih

U Budimpešti je 27.11.2011. otvoren dijecezanski postupak za proglašenje blaženima 7-ice franjevac, članova Mađarske franjevačke provincije Sv. Ivana Kapistrana koji su podnijeli mučeništvo između 1944. i 1954. godine. To su: o. Krizosztom Köröszts (1909.-1944.), o. Kristóf Kovács (1914.-1944.), o. Zénó Hajnal (1900.-1944.), o. Szaléz Kiss (1904.-1946.), o. Pelbárt Lukács (1916.-1948), o. Rafael Kriszten (1899.-1952.) i o. Bernát Károly (1892.-1954.)

Sin Bistrinaca – otac Pelbárt Ladislav

U obitelji Stjepana Lukácsa i Jelisave (Eržebet), r. Novak u Bistrincima 18. veljače 1916. rodio se sin, koji je već sljedećega dana kršten u župnoj crkvi Bezgrješnog začeća BDM u Valpovu. Nadjenuili su mu ime Ladislav - László. Već u svojoj prvoj godini ostaje bez oca. Po završetku rata s majkom odlazi u Budimpeštu te svoj životni put usmjerava prema franjevačkom redu. U samostan ulazi 29.08.1936. i postaje članom Mađarske franjevačke provincije Sv. Ivana Kapistrana. Prve redovničke zavjete položio je 30.08.1937., dobivši redovničko ime Pelbárt. Svečane zavjete

polaže 3.05.1941. Iste je godine (21.12.) primio i red subđakonata. U Budimpešti je zaređen za svećenika 21. lipnja 1942.

Služba i apostolski žar

Nakon ređenja postaje profesorom i vicemagistrom u franjevačkom zavodu Seraphicum. Pokazivao je veliku nadarenost i zauzetost u studiju. Svjedočanstva spominju da je govorio 6 jezika. Bio je veoma brižan oko redovničke formacije. Osobito ga je privlačio apostolat pisanih medija. Od 1943. surađuje u provincijalnom ekumenskom časopisu. U kolovozu 1945. poslan je na službu u grad Hatvan, gdje se, zajedno s ostalom subraćom, napose brine o siromaštvu, razvijajući karitativni apostolat. Tadašnjim komunističkim vlastima u Mađarskoj smetala je uloga i djelovanje franjevacu među narodom, kao i svaki napredak kršćanskog života.

Mučeništvo

Otac Pelbárt uhićen je u noći 6. na 7. svibnja 1946. Na temelju montirane optužbe da je sudjelovao u pripremanju antisovjetskih aktivnosti u gradovima Hatvanu i Gyöngyösu. Optužnica mu je povezana s onom patra Szaléza Kissa. Komunističke vlasti predale su o. Pelbárta sovjetskom sudu koji ga je osudio na 10 godina prisilnog rada. Kao zarobljenik, izložen oskudici i porugama, deportiran je na sjever, sve do Karelije (danas dio Ruske Federacije), u radni logor u gradu (Medvezhyegorski) na obali jezera Onega, gdje je u zatočeništvu i preminuo 18. travnja 1948., u 33. godini svoga života.

U Mađarskoj je nakon para komunizma proglašena njegova rehabilitacija. Isto su učinile i ruske vlasti 25.05. 1993. Biskupijski postupak za proglašenje blaženim 7-ice mađarskih franjevacu, među kojima je o. Pelbárt, zaključen je 12013. godine. U nacionalnom mađarskom svetištu Mátraverebély-Szentkút njihovi su likovi prikazani na novom mozaiku sa simbolima njihova mučeništva (foto).

SVEČANOST 21. veljače 2105. U Valpovu

Na čast sluge Božjega o. Pelbárta Ladislava Lukácsa bit će postavljeno spomen obilježje u krstionici župne crkve u Valpovu sa svečanom euharistijom koju će predvoditi nadbiskup mons. Đuro Hranić, s nadbiskupom u miru mons. Marinom Srakićem, u zajedištvu svećenika, redovnika i redovnica (njih stotinjak) i Božjeg naroda. Slavlje će biti u drugu subotu, 21. veljače 2015. u župnoj crkvi u Valpovu u 11.30.